Bureau Coordination

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale, le 28 janvier 1954, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "déterminant en matière de vacances annuelles, les journées d'interruption de travail à assimiler à des journées de travail effectif et les conditions dans lesquelles elles peuvent être prises en considération", a donné le 30 janvier 1954 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 28e Januari 1954 door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot vaststelling inzake het jaarlijks verlof, van de met dagen werkelijke arbeid gelijk te stellen dagen arbeidsonderbreking en van de voorwaarden waarin deze in aanmerking mogen worden genomen", heeft de 30e Januari 1954 het volgend advies gegeven :

Le projet constitue l'exécution de l'article 21 des lois coordonnées relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, tel qu'il a été modifié par la loi du 27 juillet 1953, disposition en vertu de laquelle le Roi "détermine les journées d'interruption de travail à assimiler à des journées de travail effectif, et les conditions dans lesquelles elles peuvent être prises en considération". Le texte ancien de l'article 21 déterminait lui-même ces journées et ces conditions. Les dispositions du projet présentent avec cet ancien texte légal les différences suivantes :

1° Les journées d'interruption de travail résultant de l'appel sous les armes sont assimilées tant dans le texte du projet que dans l'ancien texte de l'article 21 des lois coordonnées, mais dans ce dernier elles étaient toutes assimilables, sans aucune limitation, tandis que dans le texte nouveau l'assimilation subit une limitation : elle ne peut être faite que pour un maximum de trois cents jours ouvrables.

2° Le projet prévoit l'assimilation des journées d'interruption de travail résultant des vacances annuelles et des jours fériés payés, avec cette restriction que l'assimilation est limitée au calcul de la durée des vacances, ce qui exclut l'assimilation de ces journées pour ce qui concerne le calcul du pécule de vacances.

Le texte ancien de l'article 21 des lois coordonnées prévoyait pourtant l'assimilation,

.../...

pour ce qui concerne le calcul du pécule de vacances, des journées de chômage dues aux congés complémentaires accordés aux ouvriers mineurs et assimilés. Le présent projet est donc, sur ce point, plus restrictif que l'article 21 ancien.

3° Le projet prévoit l'assimilation des journées d'incapacité résultant d'une maladie professionnelle, dans les mêmes limites que celles qui résultent d'un accident du travail, ainsi que des journées d'incapacité résultant d'un repos d'accouchement, à concurrence de six semaines avant l'accouchement et de six semaines après. Aucune disposition semblable n'existait dans l'ancien texte de l'article 21 des lois coordonnées.

4° Tout en reprenant les conditions d'assimilation de l'ancien article 21 des lois coordonnées pour d'autres catégories de journées d'interruption de travail, le projet modifie la forme sous laquelle ces conditions sont exprimées, parfois en les précisant.

Le Conseil d'Etat rappelle les conditions dans lesquelles la disposition de la loi du 27 juillet 1953, qui modifie l'article 21 des lois coordonnées, a été adoptée.

Un membre de la commission du Travail et de la Prévoyance sociale du Sénat s'étant inquiété des raisons pour lesquelles l'énumération des journées assimilées contenue dans l'article 21 était supprimée par le projet pour être remplacée par

.../...

une habilitation de l'exécutif à déterminer ces journées, le Ministre assura la commission que le projet avait pour but d'apporter plus de souplesse mais qu'il se garderait de restreindre les avantages accordés (Rapport de la Commission - Doc. parl. Sénat - Session 1952 -1953, n°413, p.5).

M. TROCLET ayant, par la suite, déposé un amendement aux fins de rétablir l'énumération de journées assimilées contenue dans l'article 21, tout en donnant au Roi le pouvoir d'en assimiler d'autres (Doc. parlem. - Sénat - Session 1952-1953, n°417), le Ministre déclara au cours de la séance du 2 juillet 1953 ce qui suit :

"De heer TROCLET zal zich misschien voldaan kunnen verklaren wanneer ik hem zeg dat de weglating van de opsomming die vroeger vermeld was in artikel 21 niet bedoeld is om iets weg te nemen van hetgeen bij dat artikel was bepaald. Integendeel, het is op aanvraag van de betrokken arbeidersorganisaties dat dit artikel zo werd opgesteld, opdat sommige bepalingen in de toekomst niet al te restrictief zouden opgevat worden.

Daarom is het beter ons te vergenoegen met een algemene bepaling die zeker - dat verklaar ik hier - in niets minder zal zijn dan hetgeen vroeger bestond" (Annales Sénat, p.1752).

Cette déclaration fut complétée au cours de la même séance , ainsi qu'il suit :

.../...

"Ik zou de heer TROCLET toch willen vragen voorzichtig te zijn. Het gaat er niet alleen om te weten welke dagen moeten geassimileerd worden. Het is niet alleen een opsomming die zeker in de toekomst niet restrictief mag zijn, daarin heeft de heer TROCLET gelijk. Het gaat er ook om uitleg te geven aan de bepalingen van de vroegere opsomming . Zo hebben wij, bij voorbeeld, reeds moeilijkheden gehad met de g, oproeping onder de wapenen. Er zijn dikwijls betwistingen opgerezen omtrent hetgeen moet verstaan worden onder "oproeping onder de wapenen".

Het is om de Koning te machtigen telkens, wanneer zulks nodig is, een gepaste interpretatie te geven, gelet op gewijzigde omstandigheden, dat gevraagd wordt die opsomming niet meer in artikel 21 op te nemen.

Ik dring derhalve aan bij de heer TROCLET opdat hij zijn amendement zou intrekken" (Annales Sénat, p.1752).

L'amendement fut finalement rejeté.

Le Conseil d'Etat observe que le projet contient, pour les journées d'appel sous les armes et pour les congés complémentaires accordés aux ouvriers mineurs et assimilés, des conditions limitatives qui font que l'assimilation serait moins étendue que celle qui était prévue par le texte ancien de l'article 21 des lois coordonnées.

\+

\+ \+

.../...

Parmi les journées assimilées, figurent celles consacrées à l'accomplissement d'une mission au sein de l'un des organismes énumérés à l'article 1er, 7°; l'énumération est la même que celle contenue dans l'arrêté du Régent du 25 octobre 1949, que l'article 6 du projet abroge; par contre, la liste contenue dans l'arrêté royal du 15 février 1951 déterminant les modalités spéciales d'application aux ouvriers mineurs et assimilés de la législation relative aux vacances annuelles des travailleurs salariés (article 8), vise également l'exécution d'une mission au sein d'un comité de sécurité et d'hygiène et d'un conseil d'entreprise. Il n'entre pas dans les intentions du Gouvernement, telles qu'elles ont été exposées au Conseil d'Etat , d'abroger cet article. Dans ces conditions, il y aurait lieu de mentionner à l'article 1er que l'assimilation des journées qu'il énumère est faite sans préjudice des dispositions de l'arrêté royal du 15 février 1951, déterminant les modalités spéciales d'application aux ouvriers mineurs et assimilés de la législation relative aux vacances annuelles des travailleurs salariés.

\+

\+ \+

Le Conseil d'Etat fait observer, d'autre part, que les articles 6 et 29 de l'arrêté du

.../...

Régent précité du 19 juillet 1949, relatif aux vacances annuelles des travailleurs salariés, de même que les articles 8 et 9 de l'arrêté royal précité du 15 février 1951, n'ont pas encore été mis en concordance avec la modification apportée par la loi du 27 juillet 1953 à l'article 21 des lois coordonnées.

Het ontwerp strekt tot uitvoering van artikel 21 van de samengeordende wetten betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, zoals het bij de wet van 27 Juli 1953 is gewijzigd, krachtens welke bepaling de Koning "de met werkelijke arbeidsdagen gelijk te stellen dagen van arbeidsonderbreking, alsmede de voorwaarden waaronder zij in aanmerking mogen worden genomen, bepaalt". De vroegere tekst van artikel 21 stelde deze dagen en voorwaarden zelf vast. Met deze vroegere wettekst vertonen de bepalingen van het ontwerp de volgende verschillen:

1° De dagen van arbeidsonderbreking ingevolge de oproeping onder de wapens worden zowel in het ontwerp als in het vroegere artikel 21 van de samengeordende wetten gelijkgesteld; volgens genoemd artikel nochtans konden zij alle zonder enige beperking worden gelijkgesteld, terwijl, volgens de nieuwe tekst, de gelijkstelling in een opzicht wordt beperkt : zij is alleen nog mogelijk tot ten hoogste driehonderd werkdagen.

2° Het ontwerp bepaalt de gelijkstelling van de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge jaarlijks verlof en feestdagen met loon, met dien verstande dat de gelijkstelling beperkt wordt tot de berekening van de duur van het verlof, zodat de gelijkstelling van deze dagen uitgesloten is voor de berekening van het verlofgeld.

De vroegere tekst van artikel 21 van de samengeordende wetten bepaalde nochtans de gelijkstelling, voor wat de berekening van het verlofgeld betreft, van de werkloosheidsdagen welke het gevolg waren van het aan de mijnwerkers en gelijkgestelden toegestane bijkomend verlof. Het ontwerp is dus in dezen restrictievor dan het vroegere artikel 21.

.../...

3° Het ontwerp bepaalt de gelijkstelling van de dagen van werkonbekwaamheid ingevolge beroepsziekte, binnen dezelfde grenzen als voor de dagen van werkonbekwaamheid wegens arbeidsongeval, en de gelijkstelling van de dagen van werkonbekwaamheid wegens rust voor bevalling, op zes weken vóór en zes weken na de bevalling. Soortgelijke benaming kwam in de vroegere tekst van artikel 21 van de samengeordende wetten niet voor.

4° Voor andere categorieën van dagen van arbeidsonderbreking tenslotte houdt het ontwerp de in het vroeger artikel 21 neergelegde voorwaarden van gelijkstelling in stand, zij het dan in andere bewoordingen en soms nauwkeuriger omschreven.

De Raad van State moge in herinnering brengen in welke omstandigheden de bepaling van de wet van 27 Juli 1953, die artikel 21 van de samengeordende wetten is komen wijzigen, is aangenomen.

Een lid van de Senaatscommissie van Arbeid en Sociale Voorzorg had zich afgevraagd waarom het ontwerp de in artikel 21 vervatte opsomming der gelijkgestelde dagen afschafte en in de plaats daarvan de uitvoerende macht bevoegd verklaarde tot het vaststellen van deze dagen. Hierop gaf de Minister de verzekering, dat het ontwerp meer soepelheid in de wetgeving wilde brengen maar dat hij aan de verleende voordelen niet zou raken (Verslag van de Commissie - Parl.Doc.Senaat - zitting 1952-53, nr 413, blz. 5).

.../...

In verband met een achteraf door de Hr TROCLET ingediend amendement, dat er toe strekt de in artikel 21 voorkomende opsomming van gelijkgestelde dagen opnieuw op te nemen en tevens aan de Koning de macht te verlenen om nieuwe gelijkstellingen te bepalen (Parl.Doc. - Senaat - Zitting 1952-53, nr 417), verklaarde de Minister in de vergadering van 2 Juli 1953 :

"De heer TROCLET zal zich misschien voldaan kunnen verklaren wanneer ik hem zeg dat de weglating van de opsomming die vroeger vermeld was in artikel 21 niet bedoeld is om iets weg te nemen van hetgeen bij dat artikel was bepaald. Integendeel, het is op aanvraag van de betrokken arbeidersorganisaties dat dit artikel zo werd opgesteld, opdat sommige bepalingen in de toekomst niet al te restrictief zouden opgevat worden.

Daarom is het beter ons te vergenoegen met een algemene bepaling die zeker - dat verklaar ik hier - in niets minder zal zijn dat hetgeen vroeger bestond" (Parl.Hand. - Senaat - blz. 1752).

In de loop van dezelfde vergadering verklaarde de Minister verder :

"Ik zou de heer TROCLET toch willen vragen voorzichtig te zijn. Het gaat er niet alleen om te weten welke dagen moeten geassimileerd worden. Het is niet alleen een opsomming die zeker in de toekomst niet restrictief mag zijn, daarin heeft de heer TROCLET gelijk.Het gaat er ook om uitleg te geven aan de bepalingen van de vroegere opsomming. Zo hebben wij, bij voorbeeld, reeds moeilijkheden gehad met de g,oproeping onder de wapenen. Er zijn dikwijls betwistingen opgerezen omtrent hetgeen moet verstaan worden onder "oproeping onder de wapenen".

.../...

Het is om de Koning te machtigen telkens, wanneer zulks nodig is, een gepaste interpretatie te geven, gelet op gewijzigde omstandigheden, dat gevraagd wordt die opsomming niet meer in artikel 21 op te nemen.

Ik dring derhalve aan bij de heer TROCLET opdat hij zijn amendement zou intrekken" (Parl.Hand. Senaat, blz. 1752).

Het amendement werd uiteindelijk verworpen.

De Raad van State merkt op dat het ontwerp, ten aanzien van de dagen van oproeping onder de wapens en van het aan de mijnwerkers en gelijkgestelden toegestane bijkomend verlof, beperkende voorwaarden behelst waardoor de gelijkstelling minder ruim wordt dan in de vroegere tekst van artikel 21 van de samengeordende wetten.

+

\+ +

.../...

Onder de gelijkgestelde dagen zijn vermeld, de dagen doorgebracht ter vervulling van een opdracht in een van de onder artikel 1, 7°, opgesomde organismen; genoemde opsomming is dezelfde als in het besluit van de Regent van 25 October 1949, dat door artikel 6 van het ontwerp wordt opgeheven; de lijst aangegeven in het koninklijk besluit van 15 Februari 1951 tot bepaling van de speciale modaliteiten om op mijnwerkers en gelijkgestelden de wetgeving betreffende het jaarlijks verlof van de loonarbeiders toe te passen (artikel 8), vermeldt eveneens het vervullen van een opdracht in een gezondheids- en veiligsheidcomité en in een ondernemingsraad. Naar aan de Raad van State is medegedeeld, ligt het niet in de bedoeling van de Regering dat artikel op te heffen. Daarom, zou in artikel 1 moeten worden gezegd, dat de gelijkstelling van de aldaar opgesomde dagen gebeurt, onverminderd het bepaalde in het koninklijk besluit van 15 Februari 1951 tot bepaling van de speciale modaliteiten om op mijnwerkers en gelijkgestelden de wetgeving betreffende het jaarlijks verlof van de loonarbeiders toe te passen.

\+

\+ \+

De Raad van State moge er voorts op wijzen, dat de artikelen 6 en 29 van voornoemd besluit van de Regent van 19 Juli 1949 betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, alsmede de artikelen 8 en 9 van genoemd koninklijk besluit van 15 Februari 1951, nog niet in overeenstemming zijn gebracht met de wijziging welke de wet van 27 Juli 1953 in artikel 21 van de samengeordende wetten heeft gebracht.

La chambre était composée de		De kamer was samengesteld uit	
Messieurs : de Heren :	J. SUETENS,	premier président du Conseil d'Etat, eerste-voorzitter van de Raad van State,	président, voorzitter
	M. SOMERHAUSEN, G. VAN BUNNEN,	conseillers d'Etat, raadsheren van State,	
	G. PIQUET,	greffier adjoint, adjunct-griffier,	greffier, griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. SUETENS.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. SUETENS.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

(signé) G. PIQUET.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(signé) J. SUETENS.

expédition délivrée à M. le Ministre
uitgifte afgeleverd aan de H. Minister

du Travail et de la Prevoyance sociale.
van Arbeid en Sociale Voorzorg.

Le 1954.

De 1954.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

De Griffier van de Raad van State,

R. DECKMYN.